

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสภาพสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การเมืองการปกครอง โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสื่อสารเป็นปัจจัยเร่งที่สำคัญทำให้โลกไร้พรมแดน เกิดการไหลบ่าของข้อมูลข่าวสารทั้งทางบวกและทางลบ ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของเด็กและเยาวชนของชาติ ก่อให้เกิดปัญหาสังคมและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาหนีเรียน ปัญหาามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาการใช้ยาเสพติด ปัญหา การพนัน และค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อพัฒนาเด็กและ เยาวชนทั้งสิ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550 : 1) ดังนั้นจึงต้องมีการ พัฒนาการศึกษสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุค ปัจจุบัน

จุดมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 (ฉบับแก้ไข เพิ่มเติม พ.ศ. 2545) ในมาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมใน การดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในมาตรา 7 กล่าวว่า กระบวนการ เรียนรู้ต้องมุ่งปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพ กฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จัก รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 5-6) และ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2552 ข : 5) ในหลักสูตรฉบับนี้ได้จัดกิจกรรมลูกเสืออยู่ใน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งมุ่งพัฒนาความเป็นระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความ รับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การ

ช่วยเหลือแบ่งปัน เชื้ออาหารและสมานฉันท์ โดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงาน กันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษา และท้องถิ่น(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2552 ข : 21) สอดคล้องกับคณะ ลูกเสือแห่งชาติ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ และช่วยสร้างสรรค์สังคมให้เกิดความสามัคคี และมีความ เจริญก้าวหน้า ทั้งนี้ เพื่อความสงบสุข และความมั่นคงของประเทศชาติ (สำนักงานลูกเสือ แห่งชาติ. 2551 : 2) ดังนั้นในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาแต่ละแห่งจึงควรจัด กิจกรรมลูกเสือให้แก่ผู้เรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนสอนให้แก่ผู้เรียนจะประกอบด้วย 3 ส่วนได้แก่ หลักสูตร หรือเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเฉพาะ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนที่มุ่ง ค้นคว้าและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน จุดมุ่งหมายหลักของการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ คือมุ่งเน้นที่การตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอน ผลการวัดและประเมินจึงมี ความสำคัญอย่างยิ่งต่อครูผู้สอนในการนำผลมาปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (วิรัช วรรณรัตน์. 2550 : 1-2) จะเห็นได้ว่า การวัดและประเมินผลมี ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จะเป็นการ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นในการวัดผลและประเมินก็ควรที่จะเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญเช่นเดียวกัน คือ การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2554 : 21 - 22) ซึ่งเป็นการประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ปฏิบัติงานที่เหมือนการปฏิบัติงานในชีวิตจริง มีเวลาเพียงพอสำหรับวางแผน การลงมือทำงาน จนได้งานที่เสร็จสมบูรณ์ มีโอกาสประเมินผลการทำงานด้วยตนเองและมีการปรึกษาร่วมกับ ผู้เรียน และมีเป้าหมายเพื่อประเมินความสามารถของนักเรียนในสภาพแวดล้อมของ สถานการณ์แห่งความเป็นจริง การประเมินตามสภาพจริงไม่สนับสนุนให้ทดสอบเพียงอย่าง เดียว แต่เน้นไปที่การวิเคราะห์ทักษะและความสามารถในการบูรณาการสิ่งที่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ สร้างสรรค์ความสามารถในการทำงานกลุ่มรวมกันกับผู้อื่นจนผลิตผลงานได้สำเร็จ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 1-3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพ

จริงมีมากมายหลายชนิด เช่น แบบสอบข้อเขียน แบบสอบภาคปฏิบัติ แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินพฤติกรรม แบบประเมินผลงาน แบบประเมินตนเอง เป็นต้น ซึ่งการใช้แบบประเมินต่างๆ ต้องใช้ควบคู่กับเกณฑ์การประเมิน (Rubrics Assessment) ซึ่งเป็นการประเมินเชิงคุณภาพที่สามารถจะแยกแยะระดับความสำเร็จในการเรียน หรือคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน ได้อย่างชัดเจน โดยการกำหนดเป็นแนวทางการให้คะแนนจากดีมากไปจนถึงต้องปรับปรุงแก้ไข ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการสร้างแบบประเมินต่างๆ จะต้องสร้างเกณฑ์การประเมินให้ถูกต้องเหมาะสมกับสิ่งที่วัด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549 : 8)

ในการวัดและประเมินการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เป็นการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมหรือผลงาน ชิ้นงาน คุณลักษณะของผู้เรียนเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนค้นหาศักยภาพของตน สะท้อนแนวคิดจากการปฏิบัติกิจกรรม การทำงานกลุ่ม และการมีจิตสาธารณะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 ก : 10) ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการประเมินตามสภาพจริง ดังนั้นในการสร้างเครื่องมือเพื่อวัดและประเมินการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะต้องสร้างแบบประเมิน และเกณฑ์การประเมินให้ถูกต้อง เหมาะสม อันจะส่งผลให้การวัดและประเมินผลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หลักสูตรวิชาลูกเสือสามัญ เป็นอีกหลักสูตรของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่จัดให้นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนทั้งในทางกาย สติปัญญา จิตใจ ศิลธรรมและสังคม ให้มีความสามารถช่วยเหลือตนเอง ป้องกันตนเองให้พ้นจากภัยอันตรายต่างๆ สามารถพัฒนาตนเอง รู้จักวางแผนพัฒนาชีวิต มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรมตามกฎของลูกเสือ เน้นให้รู้จักช่วยเหลือครอบครัว ผู้อื่น สถานศึกษา ชุมชน ชาติ บ้านเมืองและสังคม โลก มีจิตสำนึกในประโยชน์ของประเทศชาติและส่วนรวมเป็นสำคัญ ได้เรียนรู้วิชาการตามความถนัด ความสนใจ และพัฒนาสู่ระดับสูงเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพในภายหน้า (สำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน, 2552 : 79) ดังนั้นจึงกำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนหลักสูตรลูกเสือตรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรียนหลักสูตรลูกเสือโท และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรียนหลักสูตรลูกเสือเอก สำหรับหลักสูตรลูกเสือเอก ซึ่งจัดกิจกรรมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 7 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับขบวนการลูกเสือ หน่วยที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับคำปฏิญาณ และกฎของลูกเสือ หน่วยที่ 3 วินัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อย หน่วยที่ 4 การฟัง

และพัฒนาดตนเอง หน่วยที่ 5 การช่วยเหลือผู้อื่น หน่วยที่ 6 ทักษะทางลูกเสือ และหน่วยที่ 7 การใช้ชีวิตกลางแจ้ง(สำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน. 2552 : 134-136)

หลักสูตรวิชาลูกเสือเอก จัดกิจกรรมให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องทักษะทางลูกเสือ จะ ได้เรียนเกี่ยวกับการผูกเงื่อนและประโยชน์ของเงื่อนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ที่ดูเหมือนจะเป็นของง่าย แต่ก็พบเห็นอยู่เป็นประจำว่าลูกเสือส่วนมาก ผูกเงื่อนอย่างผิดๆ ลูกเสือจะต้องเรียนรู้และผูกเงื่อนให้ถูกวิธี เพราะบาง โอกาสชีวิตของเราก็คอาจ ผิดไ้กับการผูกเงื่อนชนิดหนึ่งก็เป็นที่(สนใจ กัท โรภาส และนพวรรณ กัทโรภาส. 2544 : 172) รวมทั้งในชีวิตประจำวันของเรา มีความผูกพันกับงานเชือกเสมอ เช่น ผูกของใช้ ผูกมุ้ง ผูก รองเท้า ผูกโบว์ เป็นต้น ส่วนลูกเสือก็มีความผูกพันกับงานเชือกเสมอ เช่น ผูกเต็นท์ ทำราวตากผ้า กิจกรรมฐานบุกเบิก เป็นต้น (พรัชต์ ผุดผ่อง. 2544 : 126) นอกจากนี้การกู้ภัย การตั้งแคมป์ การเดินป่า การปีนเขา หรือการเดินเรือ จำเป็นต้องนำเงื่อนเชือกมาใช้อย่างถูกต้อง ผูกเงื่อนได้ แน่นหนา และถูกวิธี อันเป็นทักษะที่สามารถปกป้องทรัพย์สินและชีวิตของตน ได้อย่าง

ปลอดภัย (ประภคติ ไชยโตะพรหม. ม.ป.ป. : คำนำ) จะเห็น ได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับงานเชือกและประโยชน์ของเชือกจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกิจกรรมลูกเสือ และการดำเนินชีวิตในประจำวัน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการผูกเงื่อนและประโยชน์ของเงื่อนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการศึกษา ผู้สอนต้องสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และผู้สอนจะต้องทำการวัดผลและประเมินผลการศึกษา เพื่อที่จะตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอนว่า ได้ช่วยให้นักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ที่วางไว้หรือไม่ (สมนึก กัททิษธนิน. 2537: 7) ซึ่งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการผูกเงื่อนและประโยชน์ของเงื่อนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน แต่ละ โรงเรียนจะมีวิธีการวัดผลและประเมินผลคล้ายกัน คือ สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งครูแต่ละคนอาจจะสังเกตแตกต่างกันไป ซึ่งยัง ไม่มีแบบประเมินการปฏิบัติและเกณฑ์การประเมินที่เป็นแนวเดียวกัน และได้มาตรฐาน ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ เกี่ยวกับปัญหาของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการผูกเงื่อนและประโยชน์ของเงื่อนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น

ผลการสัมภาษณ์ผู้กำกับกองลูกเสือ เกี่ยวกับปัญหาของการวัดและประเมินผล กล่าวว่

“การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการผูกเงื่อนและประโยชน์ของเงื่อนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนมากจะสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน ซึ่ง ไม่มีเครื่องมือที่เป็น

มาตรฐานที่เป็นแนวทางเดียวกัน จึงทำให้การวัดและประเมินผลขาดคุณภาพ”
(สมศักดิ์ เวียงสมุทร. 29 ธ.ค. 2554 : สัมภาษณ์)

ผลการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ ที่คอยดูแลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาลูกเสือสามัญ เกี่ยวกับปัญหาของการวัดและประเมินผล กล่าวว่า

“การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการผูกเงื่อนและประโยชน์ของเงื่อนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้กำกับกองลูกเสือจะสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งผู้กำกับกองลูกเสือแต่ละคนอาจจะมีแนวทางในการสังเกตแตกต่างกันไป จึงทำให้การวัดและประเมินผลไม่มีคุณภาพ ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน หากมีเครื่องมือสำหรับประเมินการปฏิบัติและเกณฑ์การประเมินที่เป็นแนวเดียวกัน และได้มาตรฐาน คงจะสามารถแก้ปัญหานี้ได้”

(ดิเรก ศรีเกื้อกลิ่น. 15 ธ.ค. 2554 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า ปัญหาของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการผูกเงื่อนและประโยชน์ของเงื่อนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คือ ไม่มีเครื่องมือสำหรับประเมินการปฏิบัติและเกณฑ์การประเมินที่เป็นแนวเดียวกัน และได้มาตรฐาน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอนว่านักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมาย ที่วางไว้หรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างชุดประเมินผลการเรียนรู้ วิชาลูกเสือสามัญ เรื่อง การผูกเงื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการวัดผลและประเมินผลให้ตรงกับทักษะการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นการเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้และพัฒนากิจกรรมลูกเสืออย่างแท้จริง และเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้นำไปใช้ในการสร้างเครื่องมือวัดการปฏิบัติวิชาอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดประเมินผลการเรียนรู้ วิชาลูกเสือสามัญ เรื่องการผูกเงื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อประเมินชุดประเมินผลการเรียนรู้ วิชาลูกเสือสามัญ เรื่องการผูกเงื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ด้านความถูกต้อง และด้านความเป็นประโยชน์

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้กำกับกองลูกเสือสามัญ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 239 คน จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้กำกับกองลูกเสือสามัญ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 20 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบอาสาสมัคร (Volunteer Sampling)

2. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาพัฒนาชุดประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในหลักสูตรวิชาลูกเสือสามัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ทักษะทางลูกเสือ เรื่องการผูกเงื่อน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งจะได้เรียนเกี่ยวกับการผูกเงื่อนและประโยชน์ของเงื่อนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 การผูกเงื่อนโดยไซเชือกขนาดเดียวกัน ได้แก่ เงื่อนประมง เงื่อนผูกกรร และเงื่อนผูกคนลาก

ชุดที่ 2 การผูกเงื่อนโดยไซเชือกต่างขนาดกัน ได้แก่ เงื่อนขัดสมาธิ เงื่อนขัดสมาธิ 2 ชั้น และเงื่อนขัดสมาธิหักคอ

ชุดที่ 3 การผูกเงื่อนโดยไซเชือกผูกกับวัสดุอื่น ได้แก่ เงื่อนผูกซุง เงื่อนผูกกระหวัดไม้ และเงื่อนผูกถัง

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือในการวัดทักษะปฏิบัติ วิชาลูกเสือสามัญ เรื่องการผูกเงื่อน ซึ่งชุดประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย วิธีการประเมิน การอบการประเมิน และพฤติกรรมบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินผล แบบบันทึกผลการประเมิน

2. การประเมินชุดประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การตัดสินความเป็นมาตรฐานของชุดการประเมินผลการเรียนรู้ วิชาลูกเสือสามัญ เรื่องการผูกเงื่อน ที่ประกอบด้วยความเป็นมาตรฐานด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ความด้านถูกต้อง และด้านความเป็นประโยชน์

3. ความเป็นมาตรฐานด้านความเหมาะสม หมายถึง มาตรฐานที่ต้องการประกันว่า ชุดประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างและพัฒนาได้ทำอย่างเหมาะสม ตามกฎ ระเบียบ จรรยาบรรณ มีการคำนึงถึงสวัสดิภาพของผู้เกี่ยวข้องในการประเมิน และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการประเมิน

4. ความเป็นมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ หมายถึง มาตรฐานที่ต้องการประกันว่า ชุดประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เหมาะสมกับสถานการณ์ ปฏิบัติได้ ยอมรับได้ ประหยัดและคุ้มค่า ของชุดประเมินผลการเรียนรู้

5. ความเป็นมาตรฐานด้านความถูกต้อง หมายถึง มาตรฐานที่ต้องการประกันว่า การประเมินโดยชุดประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีการใช้เทคนิคที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อสรุป ข้อค้นพบ และสารสนเทศที่เพียงพอสำหรับตัดสินคุณค่าสิ่งๆที่ประเมิน

6. ความเป็นมาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ หมายถึง มาตรฐานที่ต้องการประกันว่า ผลการประเมินโดยชุดประเมินผลการเรียนรู้ที่สร้างและพัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้สารสนเทศของผู้เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุม ทันเวลา

7. แบบประเมินชุดประเมินผลการเรียนรู้ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ หมายถึง แบบตรวจสอบคุณภาพและความเป็นมาตรฐานของชุดประเมินผลการเรียนรู้ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านลูกเสือ จำนวน 10 ท่าน

8. แบบประเมินชุดประเมินผลการเรียนรู้ ด้านความถูกต้อง และด้านความเป็นประโยชน์ หมายถึง แบบตรวจสอบคุณภาพและความเป็นมาตรฐานของชุดประเมินผลการเรียนรู้ ด้านความถูกต้อง และด้านความเป็นประโยชน์ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scales) ซึ่งประเมินโดยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ท่าน ซึ่งทดลองใช้ชุดประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

9. การผูกเงื่อน หมายถึง กิจกรรมของการเรียนวิชาลูกเสือสามัญ โดยการนำเชือกมาผูกโหดตามลักษณะของงานและประโยชน์ที่เหมาะสม โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การผูกเงื่อนด้วยเชือกขนาดเดียวกัน การผูกเงื่อนด้วยเชือกที่มีขนาดต่างกัน และการผูกเงื่อนด้วยเชือกกับวัสดุอย่างใดอย่างหนึ่ง

10. ลูกเสือสามัญ หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนหลักสูตรลูกเสือเอก

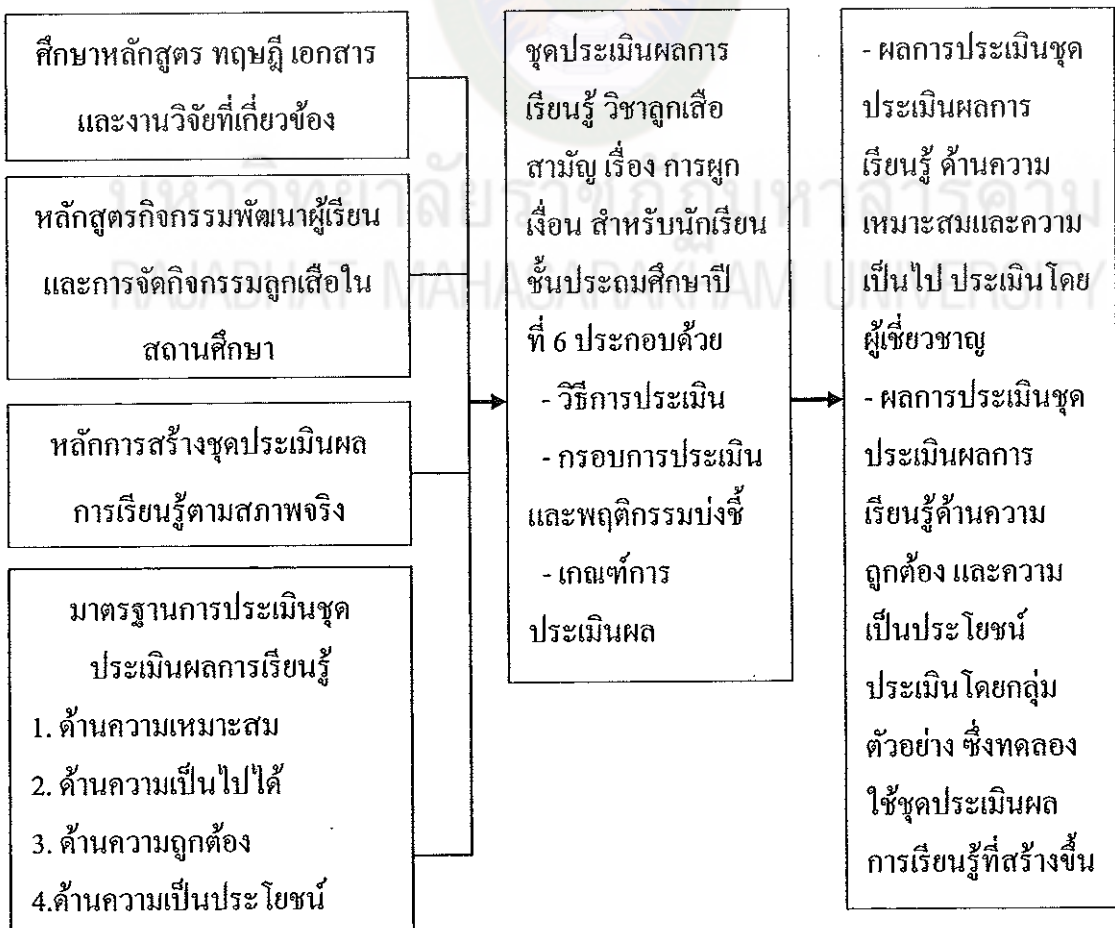
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้กำกับกองลูกเสือสามัญ และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำชุดประเมินผลการเรียนรู้ วิชาลูกเสือสามัญ เรื่อง การผูกเงื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมของลูกเสือสามัญ เพื่อให้การประเมินเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

2. ผู้กำกับกองลูกเสือสามัญ และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำชุดประเมินผลการเรียนรู้ วิชาลูกเสือสามัญ เรื่อง การผูกเงื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมของลูกเสือสามัญ และนำผลการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของลูกเสือสามัญต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาชุดประเมินผลการเรียนรู้ วิชาลูกเสือสามัญ เรื่อง การผูกเงื่อน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย